Przedmiot: **Religia klasa 4**
Klasa IV SP **„Trwajcie w miłości mojej”**
Program – AZ-1-01/18
Numer podręcznika: **AZ-14-01/18-WM-27/23**,

Ogólne kryteria ocen z religii:
Celujący:
Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry
Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określane programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry
Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny
Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:
Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach

- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:
Uczeń:
- nie opanował podstawowych widomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję Pana Jezusa	• wyczerpując o wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią • wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie • analizuje tekst Łk 22,59–62, • na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim zyciu drogę błogosławieństw, • szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństw	• wyjasnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, • uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, • odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, • wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, • odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, • wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem , • odkrywa, że	• tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy • wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym • tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufał Panu Jezusowi • wskazuje na mapie górę Błogosławieństw • wskazuje na mapie Górę Synaj • wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa • opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, • określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku,	• opowiada przypowieść o siewcy, • wskazuje na mapie Ziemię Świętą, • wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, • odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym • wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów • wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy • wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, • objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy • wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw	• formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, • wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno • wyjasnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni • nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca • wskazuje na mapie rzekę Jordan • tłumaczy pojęcie miłosierdzia, • wskazuje miłość do Boga

	a w naszym życiu	przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, • na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, • odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, • odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządza władzy, brak wrażliwości na krzywdzę drugiego człowieka. • odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia • wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw • uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw	nie unoszą się gniewem, • odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, • odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, • opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników • odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego • wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej • robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw • podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatiego, •, •	• odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm • odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych • opowiada historię Świętego Szczepana, • odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, • odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości	i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania • odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, • odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, • wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	• wyczerpują co uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem	• wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że	• wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania	• opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa	• wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa

	• wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga •	przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), • podaje, że udział w Eucharystii, uczcie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, • wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” • odszukuje wybrany fragment w Biblii według siglów. • przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa • podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi • tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, • odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”	pokoju między ludźmi • wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca • wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, • wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” • odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, • wymienia imiona czterech Ewangelistów, • wymienia tytuły niektórych listów apostolskich, • przytacza dewizę, którą kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyć • podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, • podaje fakty z życia Świętego Hieronima	Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), • podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu • tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem • wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida • wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego • opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże • odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego • odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej • podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy	Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), • podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty • uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna • stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła • wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary Testament, Nowy Testament • wymienia wspólnoty działające na terenie parafii • czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy
3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	• wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio • analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	• wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, • wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, • określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych	• wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, • wymienia fakty z życia Wandy Błeńskiej • wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask,	• uzasadnia wartość wdzięczności • odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary • odkrywa, że wdzięczność Jezusowi	• • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa • uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem • wymienia różne dary,

	• projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny	omawianych postaci biblijnych • wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone • wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk", „bilokacja", • wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio • wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, • odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu • wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym	• odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, • podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio • odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego • wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, • opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa	uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego • wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio • podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach • podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna • wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować	które otrzymuje od Boga, • odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio • nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, • wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem
Katechezy okolicznościowe	• referuje wartości modlitwy różańcowej, • wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg • wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu • rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa	• odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, • odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, • na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi • uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne • posługuje się	• wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową • podaje cechy człowieka świętego • na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, • uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, • podaje znaczenie symboli adwentowych • wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa	• wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane • wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości,. • odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata • wyjaśnia, czym jest Adwentu, • podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa	• nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej • wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. • wymienia symbole adwentu • odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa

		siglami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii			
II semestr					
4.Przepraszam Pana Jezusa	• uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi • wyczerpując o wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty • określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, • wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	• opowiada historię grzechu pierworodnego, • odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, • wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, • odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi • odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności • wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów • wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. • omawia niszczące skutki uzależnień, • odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą	• wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego • opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń • nazywa Boga miłością, która przebacza • wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, • wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy • odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów • odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem	• opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem • odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga • odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności • odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi • wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka • wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników • układa tekst modlitwy przebłagalnej, • wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	• odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę • nazywa Boga miłością, która przebacza • wymienia skutki uzależnień • odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy • nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych. • wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczający

		grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, • • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu • podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej, • na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczaniu grzechów,	(B.13.1) • wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej • podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopedagogiki w Polsce, • odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził		
5. Proszę Pana Jezusa	• wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi • tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby • omawia wartość modlitwy wstawienniczej	• omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), • wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, • odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, • na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wypływające z wierności Bogu • wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.	• wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), • objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka • podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, • odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, • podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego	• prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) • odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi • omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) • wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, • odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół	• uzasadnia potrzebę modlitwy, • opisuje historię Elżbiety i Zachariasza • zna historię św. Moniki i św. Augustyna • podaje kim był Prymas Tysiąclecia
6. Uwielbiam Pana Jezusa	• tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie • opowiada o kompatybilności działania i	• wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), • odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i	• wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka	• odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, • odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i	• układa prostą modlitwę uwielbienia • opowiada o spotkaniu Marii i Marty z

	słuchania Boga w życiu człowieka • rozróżnia między uwielbieniem a adoracją	głoszeniu Dobrej Nowiny, • wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, • wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), • wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu • odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, • odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu	• wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, • odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego • odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, • podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli • • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych	działania uwielbia Boga • wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia • wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) • wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), • wymienia sposoby oddawania czci Bogu • odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę • odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę	Jezusem • wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej • opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa • układa modlitwę za ojczyznę
Katechezy okolicznościowe	• wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej • omawia istotę Triduum Paschalnego • wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, • wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	• wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna • odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, • układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, • wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna • tłumaczy, że być świadkiem	• • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus • podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. • odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, • wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, • wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa,	• odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, • wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem • odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, • wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) • odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu • z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego • odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha	• wymienia zadania chrześcijan na wielki post • opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy • podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów • wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia • wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę • omawia przebieg procesji w Uroczystość

		zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, • wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, • odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, • opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, • charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem	• wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego • odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu • odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew • wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim	Świętego • wykonuje w grupie projekt ołtarza, • odkrywa cechy Dobrego Pasterza,	Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, • nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.